

Vesti iz sveta

za decu

Inter-evropska divizija
4. tromeseće 2016.

SADRŽAJ

ITALIJA

- 3 Rakelina molitva / *1.oktobar*
- 5 Marikina misija / *8.oktobar*
- 8 Duzepe pronalazi Boga / *15.oktobar*

RUMUNIJA

- 10 Srećna i tužna / *22.oktobar*
- 13 Dve devojčice / *29.oktobar*
- 15 Slušati Boga/ *5.novembar*
- 18 Nešto čemu se nadamo / *12.novembar*

FRANCUSKA

- 20 Molitva za klavir / *19.novembar*
- 23 Isus, naš najbolji učitelj / *26.novembar*
- 25 Zadobijati prijatelje za Isusa / *3.decembar*

SREDNJI ISTOK

- 27 Anđeli u parku / *10.decembar*
- 30 „Isus je moj prijatelj“ / *17.decembar*
- 30 Mesto koje se zove dom (Ili samo DOM) / *24.decembar*

IZVORI

- 32 Program trinaeste subote / *31.septembar*
- 40 Budući projekti za trinaestu subotu
 - Aktivnosti

VAŠI DAROVI NA DELU

Pre tri godine su vaši darovi pomogli da se sagrade kuće za učitelje i bračne parove na Univerzitetu u Istočnoj Africi u Baratonu u Keniji. Vaši darovi su takođe pomogli da se izgrade učionice za decu koja idu u osnovnu školu u Baratonu. Hvala vam!

Drage vođe subotne škole,

Ovog tromesečja se upoznajemo sa Inter-evropskom divizijom. U njoj živi više od 336 miliona ljudi, ali je samo 178.380 adventista, što znači da na 1800 ljudi dolazi jedan adventista.

Dar trinaeste subote će pomoći da se sagradi nova crkva u Beču, Austriji; Jevrejsko-adventistički centar prijateljstva u Parizu, Francuska; crkva u Raguzi, Italija; i zdravstveno edukativni program za decu i omladinu u Rumuniji.

Ovog tromesečja imamo nekoliko priča o deci koja su pronašla način da podele svoju veru sa drugima. Ove priče će vam pružiti dobru podlogu da deci u subotnoj školi predstavite TMI program, program koji ohrabruje sve adventiste, bez obzira na godine, da budu aktivno uključeni u dosezanju ljudi za Hrista. Ovo je takođe i dobra prilika da u razredu porazgovarate na koji način i oni mogu da podele svoju veru sa drugima. Za više informacija o TMI programu posetite sajt: <http://tmi.adventist.org>.

Nekoliko evropskih zemalja je poznato po dobroj kuhinji tako da smo uključili i par recepata iz Francuske, Italije, Austrije i Rumunije. Pronaći ćete još par aktivnosti koje će pomoći vašim učenicima da bolje razumeju zemlje i kulture za koje odlazi poseban trinaestosubotni dar.

Možete da skinete video zapis sa našeg sajta na <http://www.subotnaskola.org/>

Otvorena je stranica na facebook-u Mission Quarterlies gde možete detaljnije čitati i pogledati slike ljudi; na toj stranici i vi možete deliti sa drugima svoja iskustva. www.facebook.com/mission-quarterlies.

Hvala vam na trudu i pomoći.

Želim vam obilje Božjih blagoslova!

Urednik: Đina Volen

Italija / 1. oktobar
Rakela

RAKELINA MOLITVA

Rakela ima 8 godina i živi u Raguzi u Italiji. Ragusa se nalazi na Siciliji, najvećem ostrvu u Italiji (pronađite na karti sveta).

Rakela voli da svake sedmice dođe u subotnu školu gde uči o Bogu kroz biblijske priče, pesme, crteže i druge aktivnosti. Ona je pustolov i uživa u kampovanju sa prijateljima.

U školi, Rakela uživa da uči i ima puno pirjatelja. U njenoj učionici deca sede za dugačkim stolom, po dvoje za jednim stolom. Učitelj određuje gde će koji đak da sedne. Raspored sedenja im se menja sva-ke druge sedmice.

Novi raspored sedenja

Jednog dana kada je bio objavljen novi raspored sedenja, Rakela je saznala da će sedeti pored Aleksandra – najgoreg dečaka u razredu. Ponekad je Aleksandar gurao druge učenike i bacao im stvari sa stola. Ponekad su ga učenici nazivali „glupan“ jer mu je bilo teško da shvati lekciju.

Kada se toga dana Rakela vratila kući, rekla je svojoj majci o novom rasporedu za sedanje, i da će ona morati da sedi pored Aleksandra.

„Bojim se da sedim pored njega“, rekla je Rakela, „on je zao.“

„Slušaj me pažljivo,“ kazala je Rakelina mama. „Veoma je važno da se slažeš sa svom decom. Hajde da se pomolimo i zamolimo Isusa da ti pomogne.“

Još jedna molitva

Sledećeg jutra, pre odlaska u školu Rakela sa opet pomolia, tražeći od Isusa da joj pomogne da se slaže sa Aleksandrom. Kada je došla u učionicu, Rakela se više nije plašila. Sela je za svoj novi sto i nasmešila se Aleksandru.

Svakog dana pre odlaska u školu, Rakela se molila Isusu da joj pomogne da postane prijatelj sa Aleksandrom, i da Aleksandar bude ljubazan.

Kako su dani prolazili, Rakela i Aleksandar su postali prijatelji. To je bilo prvi put da je neko iz odeljenja postao prijatelj sa njim. I svakog dana pre dolaska u školu Rakela se molila za svog prijatelja Aleksandra.

Dan za danom, svako je mogao da vidi da se Aleksandar prome-nio. Postao je ljubazniji prema drugim učenicima i poslušniji učitelji-ma. S vremenom na vreme bi skliznuo na stare navike, ali bi onda Rakela popričala sa njim i on bi je poslušao i trudio se da bude bolji.

„Želim da nastavim da se molim za Aleksandru“, kaže Rakela. „Molim se da on počne da poštuje druge učenike i da bude ljubazan prema njima.“

Učitelj je zadovoljan što se Rakela trudi da pomogne ovom dečaku; jednog dana je i Alkesandrova majka pozvala Rakelinu majku da joj se zahvali za ono što Rakela čini.

„Hvala vam što je Rakela prijatelj sa Aleksandrom i što mu poma-že“, rekla je njegova mama. „Pronašli smo mir.“

Rakelina majka je srećna što je njena čerka u subotnoj školi naučila puno dobrih stvari, i što zna koliko je bitna molitva. Rakelina majka veruje da je Bog uslišio Rakeline molitve i kaže da sve dobro što se događa nije samo zbog Rakele već zbog njene veze sa Bogom.

Odgovor na molitvu

Dečaci i devojčice, i vi možete da imate vezu sa Bogom kao Rakela. Možete se moliti bilo kad, danu i noću, i On će čuti vaše molitve.

Deo dara trinaeste subote će pomoći da se sagradi crkva u Raguzi. Trenutno se oni sastaju u jednom stanu koji nema dovoljno mesta za sve koji žele da dodu. Hvala vam na vašem velikodušnom daru i želji da im pomognete!

Činjenice:

- Postoji preko 140 različitih vrsta testenine (paste), sa puno imena. Neke su produkt regije a neke su poznate širom zemlje, samo pod različitim imenom.
- Mehanički sat, barometar, termometar i optičko staklo izumeli su Italijani.
- Etna, najveći aktivni vulkan u Evropi, nalazi se na istočnoj obali Sicilije.

Klasična Italijanska pasta salata

1 ½ šolja testenine u obliku mašne ili spirale
2 šolje iseckanog brokolija
1 šolja iseckanog karfiola
1 šolja svežih pečuraka isečenih na kriške
170 g artičoke osušene i iseckane
½ šolje seckanog crnog luka
1 šolja italijanskog preliva za salate (vidite recept na str.9)
¾ šolje iseckanih crnih maslina
1 isečen paradajz
1 isečen avokado.

Skuvajte pastu (testeninu) po uputstvu na kesici. Isperite hladnom vodom i ocedite je. U velikoj činiji za salatu pomešajte skuvanu pastu sa brokolijem, karfilomom, pečurkama, artičokom i lukom.

Prelijte dresingom i ostavite da se ohladi u frižideru 4h.

Italija / 8. oktobar

Marika

MARIKINA MISIJA

Marika ima 9 godina i ide u četvrti razred osnovne škole. Ona voli Isusa i već Mu služi kao mlađi misionar.

Marika je dobar đak i redovno ide u školu, osim subotom. Svake subote Marika i njena porodica idu na bogosluženje zajedno sa drugim adventistima u Raguzi, Italija. Možda se sećate od prošle sedmice da se Raguza nalazi na ostrvu Sicilija (zamolite neko dete da pokaže Siciliju na karti sveta).

Zašto ne dođeš?

Marikini drugari iz škole su počeli da joj postavljaju pitanje: „Zašto ne dolaziš u školu subotom?“

„Zato što sam ja adventista“, kaže Marika. „Ja idem u crkvu svake subote jer želim da služim Bogu. On želi da Ga obožavamo subotom,

a mi znamo iz događaja o stvaranju, koji se nalazi u 1. Mojsijevoj, da se Bog odmarao sedmog dana i učinio ga svetim.“

To je još više probudilo znatiželju kod drugara iz škole. „Pa, šta vi radite subotom u crkvi?“ pitali su Mariku.

„Mi se molimo, pevamo i proučavamo Bibliju“, odgovara ona. „Da li znate da je subota pravi dan odmora. Bog je posvetio taj dan, On se tada odmarao i učinio ga je svetim za sve.“

Marika je takođe ispričala svojim prijateljima o izviđačkom klubu koji se sastaje subotom. „Mi radimo puno toga da pomognemo drugim ludima“, objašnjava ona. Jedan od načina na koji izviđači pomažu drugima je uključenost u zdravstveni program koji pomaže deci da nauče kako da budu zdravi.

Učiti nešto više

Deca su bila veoma znatiželjna. „Vau“, rekli su. „Nismo znali da se sve to može raditi u crkvi, i da možemo da budemo uključeni u toliko različitim aktivnostima.“ Pozeleli su da saznaju još više o Marikinoj crkvi.

Jednog dana Marika je dobila ideju koju je podelila sa svojom mamom – šta bi bilo kada bi izviđački klub došao u njenu školu i predstavio deci program o zdravlju?! Njena majka se složila da je to odlična ideja i ohrabrla je Mariku da razgovara sa svojom učiteljicom o tome. I njena učiteljica je smatrala da je to dobra ideja pa je porazgovarala sa direktorom škole koji se složio da izviđači dođu i održe svoj program o zdravlju.

„Bibli su dirnuti kada su saznali koliko mi (adventisti) poštujemo prirodu, Bibliju, naše susede i kako živimo zdravim životom“, kaže Marikina majka.

Marikini drugari su toliko uživali u programu da je njih devetoro odlučilo da se pridruži izviđačkom klubu, kako bi sami mogli nešto da nauče i da zatim uče druge!

Porodični misionar

Ne samo da Marika deli svoju veru u školi – ona je misionar i svojoj porodici. Svakog leta ona i njena osmogodišnja rođaka Sereniti – koja živi na više od 1.100km od nje, u Firenci, Italija – provode vreme zajedno.

Prošlog leta, kada im je Sereniti bila u poseti u Raguzi, odveli su je u subotnu školu. Sereniti do tada nije iskusila ništa slično, dopalo joj se i želela je još više da nauči.

„Ja sam joj pričala o Isusu i šta je Isus učinio za mene“, kaže Marika. „Korak po korak učila sam je kako da se moli i upoznaje Isusa. Sada je ona navikla na molitvu i čitanje Bibilje jer zna da je to veoma bitno.“

Kada nisu zajedno, Sereniti zove telefonom Mariku svake subote da je pita šta su učili i radili u subotnoj školi. „Kada joj objasnim šta smo radili, ona me pita o aktivnostima i o onome što smo učili“, kaže Marika. „Jako je zainteresovana da nauči i sazna što više.“

Marika je vrlo srećna što može da podeli svoju ljubav prema Isusu sa drugima i kaže: „Volela bih da činim još više za Boga.“

Vaš dar trinaeste subote će pomoći da se sagradi crkva u Raguzi u Italiji. Onda će biti više mesta tako da Marika može da dovede još puno njih na bogosluženje.

Misionski kutak:

- U Italiji ima 111 adventističkih crkava i 9.527 članova.
- Italija je bila prva zemlja u Evropi u kojoj se propovedala adventistička doktrina. M.B. Čehovski, bivši poljski katolički sveštenik koji se krstio u Sjedinjenim Državama 1857. otišao je u Italiju kao nezvanični misionar 1864..

**Italija / 15. oktobar
Đuzepe**

ĐUZEPE PRONALAZI BOGA

Đuzepe je počeo da dolazi u istraživački kamp Adventističke crkve kada je imao 8 godina. Kada je napuinio 10, postao je Izviđač. Danas on ima 13 godina i nada se da će biti Izviđač „celog života“.

Kao i većina ljudi u Italiji, Đuzepeova porodica je rimotakolička. Ali oni su srećni

što je Đuzepe deo izviđača u adventističkoj crkvi. „Oni me podržavaju i srećni su što znaju da rastem na zdrav način i sa dobrim priateljima“, kaže Đuzepe.

Đuzepe nam govori o tome zašto voli da dolazi u adventističku crkvu u Raguzi.

Crkva i izviđači

„Ja se ovde osećam kao kod kuće – to mi je drugi dom. Kao da sam u porodici i osećam se kao ličnost. Osim toga, naučio sam mnoge stvari u izviđačima. Izviđači ne samo da mi pomažu u sticanju znanja već mi pomažu i u sticanju morala, u ličnom razvoju, a tu dolazim i u dodir sa Bogom.

Volim adventiste jer brinu o prirodi, i čak nas uče kako da vodimo računa o svom telu. Sviđa mi se što adventisti izučavaju celu Bibliju – i Stari i Novi zavet. Dolazim tu zbog istine – istine koja izvire iz cele Biblije.“

Đuzepe se ne boji da podeli ono što je naučio iz Biblije sa drugima. Jednog dana u školi učitelj je govorio učenicima o evoluciji i kako je sve nastalo evolucijom.

„Ne, ne“, rekao je Đuzepe učitelju. „U pitanju je stvaranje.“ Onda je počeo da objašnjava iz Biblije kako je nastao život.

Šta ja mogu da uradim za Boga?

Kada se Đuzepe moli, često pita: „Šta ja mogu da učinim za Tebe, Bože?“ On želi da pomogne ljudima i voli da im priča o Bogu – u školi, kod kuće, na ulici, gde god se nalazi.

Đuzepe planira da jednog dana postane poljoprivredni inženjer. On uživa u biljkama, životinjama i voli da bude napolju. On takođe veruje da će Isus uskoro doći i želi drugima da priča o Njemu. Kada je Đuzepe prvi put počeo da dolazi u adventističku crkvu, bio je oduševljen kada je čuo priču o Isusu – kako je On umro i vaskrsnuo za nas. „To je pravo čudo!“, kaže Đuzepe.

Deo našeg dara trinaeste subote će pomoći da se sagradi nova crkva u Raguzi u Italiji, gde će Đuzepe i mnoga druga deca i mladi moći da dolaze. Molim vas, setite se da ponesete svoj poseban dar trinaeste subote. Hvala vam!

Činjenice:

- Koloseum u Rimu je najveća drevna građevina podignuta za zabavu. Drugo i treće rimsko pozorište u Italiji se nalazi u Veroni i Kapui.
- Rimske katakombe su dugačke 13km i sadrže oko 40.000 grobova. Nalaze se na 7 do 19 metara ispod površine zemlje i šire se na 13.000 metara kvadratnih.
- Italija ima 3 aktivna vulkana: Vezuv, Etna i Stromboli.

Italijanski preliv za salatu

(Odgovara kao preliv za pastu iz recepta Italijanska pasta salata)

2 samlevena čena belog luka

1 kašičica suvog ruzmarina

1 kašičica suvog bosiljka

½ kašićice soli

½ šolje maslinovog ulja

½ šolje limunovog soka

Pomešati sve zajedno u šolji ili manjoj činiji i prelitи preko salate.

Uživajte!

Rumunija / 22.oktobar

Alis

SREĆNA I TUŽNA

Napomena za učitelje: Zamoli neku devojčicu od 14 godina da ispriča ovaj događaj, ili objasni svom razredu da je devojčica po imenu Alis sama napisala ovo svoje iskustvo.

Zovem se Alis Koditoiu, imam 14 godina i idem u 8 razred adventističke škole u Krajovi – gradu u Rumuniji. Živim u selu udaljenom 12 km od Krajove.

Rođena sam u adventističkom domu u kome sam učena o Bogu. Pošto sam jedinica, moji roditelji su izlili svu svoju ljubav na mene, ali su bili veoma pažljivi da me ne razmaze i da ne postanem sebično dete. Zapravo, to mi je pomoglo da dajem onima koji nisu tako blagosloveni kao ja. Jako volim životinje, naročito moja dva šteneta! Ali najviše volim konje; prošlog leta sam bila na kampu gde sam jahala konje. Stvarno mi se to dopadalo!

Potreba za Bogom

Uživam još u nečemu - uživam da sviram klavir, naročito kad mogu da proslavim Boga svojim sviranjem. Ne tako davno počela sam da uviđam da je ljudima oko mene zaista potreban Bog, i želeta sam da posvetim veći deo svog vremena u pomaganju tim ljudima.

Ponekad sam prodavala religijske knjige i evanđeosku literaturu. Ovaj posao me čini i srećnom i tužnom u isto vreme. Srećnom, jer učestvujem u radu za Boga, ali tužnom kada vidim da nisu svi zainteresovani da nauče nešto o Bogu.

Ovo iskustvo me je zapravo navelo da razmišljam o svom ličnom odnosu sa Bogom. Počela sam da proučavam teme za krštenje tokom leta 2015. Jako me je zanimalo da saznam nešto više o crkvenoj doktrini (nauci). Uživala sam u izučavanju Biblije, i u tome što mi je Isus prijatelj, ali sam osećala da nisam spremna da se krstim. Međutim, iako sam tako mislila, Bog mi je pokazao da će On, ukoliko Mu predam svoje srce, raditi na meni da se promenim po Njegovoj volji.

I tako sam se 21.novembra 2015. krstila. Nakon krštenja, nastavila sam da verujem sve više i više u Njegova obećanja.

Savet

Ako bih mogla da dam neki savet drugoj deci i mladima koji se još nisu odlučili za krštenje, rekla bih: „ Ne dozvolite da vas sotona prevari time što ćete misliti da niste spremni da se kristite. On želi da vas naveže da verujete da ste previše zli da bi vas Bog prihvatio. Setite se da je Isus došao na ovaj svet kako bi vas našao, spasio i ponudio vam dar večnog života! Odužite Mu se tako što ćete Mu ponuditi svoju ljubav!“

Činjenice:

- Rumunski deo planina Karpati predstavlja dom za preko 400 različitih vrsta sisara, uključujući karpatsku divokozu, vrstu planinske koze.
- Najveća populacija braon medveda u Evropi živi u Ruminiji.
- Temišvar u Ruminiji je prvi evropski grad koji je dobio električno osvetljenje ulica 1884.

Ovde su navedene neke rumunske reči i izrazi, što će pomoći da vašoj deci ove vesti postanu živopisnije.

UOBIČAJENI IZRAZI	IZGOVOR
Subotni blagoslov	Sabat feričit
Doborošli (u subotnu školu)	Bine at venit la skola de sabat
Zdravo	Pača domnoleh
Molim te	Te rog
Hvala	Mulcumesk
Da	da
Ne	nu
Doviđenja	la veredere
Ja se zovem	ma numesk
Kako se ti zoveš?	Kum te kjama
Srećan rođendan	la mulcan

Rumunija / 29.oktobar
Hadaš i Paola

DVE DEVOJČICE

Ja se zovem Hadaš a rođena sam u Krajovi u Rumuniji. (pokažite Rumuniju na karti sveta) Odrastala sam u nekoliko gradova u Rumuniji, zato što je moj otac propovednik i često se selimo. Sada živimo u Kampulung Mucel, gradu koji je okružen predivnim planinama. Meni je 12 godina i pohađam šesti razred. Imam mlađeg brata. On ima 9 godina.

Do sada, najbitniji datum za mene je subota 8. januar 2016. Tog dana sam se krstila u Hrišćanskoj adventističkoj crkvi. Po mišljenju moje crkve, veoma si mlad da bi se krstio sa 12 godina, pa me ljudi često pitaju zašto sam se krstila tako rano. Moj odgovor je da sam čitajući Bibliju to-

kom ličnog proučavanja i na omladinskim sastancima u crkvi shvatila da se moram promeniti i početi da se mnogo ozbiljnije odnosim prema crkvi i duhovnom delu svog života. Shvatila sam da ukoliko razumem, poštujem biblijske principe koje uči adventistička crkva i pokušavam da živim po njima, mogu da se krstim bez obzira na godine.

Kao što piše u Pričama Solomunovim 27,1: „Ne hvali se sutrašnjim danom jer ne znaš šta će dan doneti.“ Tako sam odlučila da ne žurim sa krštenjem, ali isto tako ne smem da kažem: „Krstiću se kad budem starija.“ Kao što sam naučila od Josifa, svoje omiljene biblijske ličnosti, godine detinjstva mogu biti najbolje vreme za donošenje važnih duhovnih odluka. I ja sam odlučila da svoju najveću odluku donesem upravo sada.

Paolin put

Ja se zovem Paola, imam 15 godina i rođena sam u adventističkoj porodici koja voli Boga i druge ljude. Kao beba, bila sam posvećena u crkvi, ali tek sam se pre godinu dana krstila. Želim da moj odnos sa Isusom upravlja celim mojim životom.

Ono što je najvažnije

Želim da vam kažem, dečaci i devojčice, da je ono što me je zadržalo u crkvi i što je gradilo moju ljubav prema Bogu svih ovih godina zapravo bilo aktivno učestvovanje u crkvenim aktivnostima.

Kada sam bila u zabavištu, pohađala sam adventističku školu „Dr. Lind“ u gradu Kampenita. Kasnije, kada sam malo porasla, učestvovala sam u kampovanju gde sam naučila kako da propovedam i proučavam Bibliju; takođe sam učestvovala u programu pod nazivom „Religijska olimpijada“. Omladinsko odeljenje iz moje crkve je imalo ključnu ulogu u dovršavanju i proširivanju moje vere.

Kada sam imala 5 godina, moja mama je završila obuku za vodiča pčelica. Godinu dana kasnije, ja sam se priključila kampu, koji je bio prvi komadić moje slagalice. Posle pčelica, postala sam izviđač. Moj tata je bio jedan od instruktora izviđača.

U našoj crkvi je oformljena grupa izviđača. Svi smo imali približno isto godina i svi smo bili prijatelji. Tokom četiri godine u izviđačima, organizovali smo zajedno mnoga putovanja, kampove, izlete, sastanke i puno drugih izviđačkih aktivnosti. To su bile najbolje godine.

Izviđači i pčelice

Pošto je moja mama i dalje bila vodič pčelicama, ja sam išla sa njom na svaki njihov kamp i sastanak. Tamo sam imala priliku da rastem u veri i zavolim rad sa decom. Pored škole, ovo je postao veoma bitan deo mog života.

Prošle godine položila sam završni ispit za izviđače i sada se pri-premam da postanem učitelj u našoj subotnoj školi. Tu, osim učenja, stvaramo najbolja sećanja i prijateljstva.

Moj život i Bog

Ja želim da svoj život predam Bogu da me On iskoristi u dovršenju Nje-govog dela na svetu. Isus je umro za mene na krstu i on će se uskoro vratiti.

Dečaci i devojčice, i vi možete da postanete vođe. Sada je vreme da se uključite u sve što vaša crkva radi. Svake sedmice dođite u subotnu školu. Pridružite se pčelicama i izviđačima. Pevajte u horu ako ga vaša crkva ima. Pitajte propovednika na koji način vi možete pomoći da ljudi upoznaju Isusa. Niste nikada premladi da počnete da radite za Isusa!

Misionski kutak:

- U Rumuniji je većina stanovništva pravoslavna, mada ima i rimokatolika, različitih protestanata, Jevreja, a u južnom regionu ima i muslimana.
- Prema istorijskim zapisima, bilo je oko 50.000 ljudi koji su poštivali suboto u Transilvaniji u 16. i 17. veku.
- Danas, u Rumuniji ima 1.104 adventističkih crkava i 65.961 adventističkih vernika.

Rumunija / 5.novembar
Raluka

SLUŠATI BOGA

Ponekad kada želi nešto da kaže nekoj odrasloj osobi, Bog mora da upotrebi dete da bi joj privukao pažnju. Danas ćemo čuti isku-stvo o jednom takvom detetu iz Rumunije.

Jedna adventistička crkva u Rumuniji imala je evangelizaciju. Članovi crkve su le-pili plakate i pozivali svoje prijatelje i susede da dođu.

„Moramo ići!“

Na putu do škole sedmogodišnja Raluka je videla jedan plakat. Na njemu je pročitala o nekim sastancima o Bibliji, ali nije obraćala previše pažnje. Ali kada je videla jednu reklamu na televiziji o istim tim sastancima, setila se plakata i kazala je majci: „Moramo da idemo tamo!“

Majka je saslušala Ralukinu molbu i složila se da je odvede na predavanja.

Sledećeg dana Raluki je bilo veoma teško da se koncentriše na učenje. U njenom umu neprestano su se vrzmale misli o sastanku koji će se održati to veče. Ali kada se vratila kući iz škole, njena majka joj je rekla da ipak neće moći da idu. „Imam puno poslova oko kuće koje treba da uradim“, objasnila je majka. „A njih neću moći da završim ako idemo na taj sastanak. Žao mi je Raluka.“

Pomaganje mami

Raluka je bila toliko razočarana da je umalo zaplakala. Ali šta može? Onda joj je sinula ideja. Ako pomogne mami oko poslova u kući, onda će možda moći da odu na evangelizaciju. Raluka inače nije pomagala mami oko kućnih poslova, ali je sada odmah počela da joj pomaže, prala je suđe, čistila kuću i završila sve što je trebalo da se sredi. Tako je sav posao bio završen do 7:30.

„Mama, imamo još pola sata do početka sastanka“, rekla je Raluka, pokazujući na sat. „Da li možemo da idemo? Molim te!“.

Majka se složila, tako da su se njih dve brzo presvukle i uputile na evangelizaciju.

Raluki i njenoj majci dopalo se ono što su čule i prisustvovali su svakom sastanku. Kada ih je govornik zamolio da dovedu i svoje prijatelje, Raluka je upitala oca da li i on hoće da podje sa njima. Došao je i takođe ga je zainteresovala prezentacija.

Evangelizacija je trajala samo dve sedmice, ali za to kratko vreme Ralukina porodica je pronašla nešto što joj je donelo novu nadu. Oni su pronašli ličnog prijatelja u Isusu zahvaljujući tome što je Raluka poslušala kada joj je Bog progovorio.

Činjenice:

- Unutar starog rudnika soli (Salina Turda) u Transilvaniji, nalazi se najveći svetski muzej soli.
- Rumunска gimnastičarka Nađa Komaneči je bila prva koja je u istoriji gimnastike osvojila 10.00 u gimnastici, tokom Olimpijade u Montrealu 1976.
- Temišvar je prvi evropski grad koji je imao električno osvetljenje ulica 1884.

Rumunski paprikaš sa povrćem

(Napomena: Pazite da ništa ne prekuvate)

2 velika crna luka, iseckati

4 do 5 srednje veličine šargarepe, iseckati

3 do 4 srednje paprike, iseckati (nije bitna boja paprike)

3 čena belog luka, iseckati

2 kašike ulja (može maslinovo ulje).

1 mali kupus, sitno izrendan

3 sveža paradajza, iseckana i njihov sok

2 šolje vode

3 do 4 srednja krompira, iseckana

1 paket zamrznutog graška

½ kašićice majčine dušice.

2 kašićice sveže mirodije, sitno iseckati

2 kašićice svežeg peršuna, sitno iseckati

½ limuna (sok)

1 do 2 kašićice mlevene paprike

soli po ukusu

malo bibera

Može se takođe upotrebiti sezonsko povrće

1 veliki plavi patlidžan (isekan na kockice, posoljen pa ispran)

1 velika tikvica (iseckana)

1 mala glavica karfiola (iskidana na cvetice)

1 keleraba (iseckana na kockice)

Upustva:

Zagrejte ulje u velikom tiganju. Dodajte luk, šargarepu i papriku.

Neka se dinsta na srednjoj temperaturi dok luk ne postane providan.

Dodajte beli luk, krompir i kupus. Ako stavljate kelerabu, onda i nju sada ubacite. Dinstajte oko 3 minuta. Dodajte vodu i paradajiz, so i biber, majčinu dušicu i mlevenu papriku. Neka počne da ključa. Poklopite i ostavite 15 minuta ili dok krompirci ne budu skroz meki. Onda

dodajte sezonsko povrće po želji (plavi patlidžan...). Neka ponovo proključa, zaklopite i ostavite 20 minuta ili dok sve povrće ne postane meko. Dodajte smrznuti grašak, sveže začinsko bilje i limunov sok.

Kuvajte 5 minuta ali zaklopljeno. Servirati vruće sa rižom.

NEŠTO ČEMU SE NADAMO

U iskustvu od prošle sedmice, čuli smo kako je Bog iskoristio malu devojčicu po imenu Raluka koja živi u Rumuniji da dove-de svoju porodicu Bogu. Današnje iskustvo nam takođe dolazi iz Rumunije i govori o tome kako je Bog upotrebio još jedno dete da ohrabri odraslu osobu.

Sedmogodišnja Koka nije znala zbog čega je njena majka tako tužna nakon što se njen otac iselio iz stana. Majka je ostala sama sa troje dece.

Jedan komšija je pozvao porodicu da dođe na predavanja pod nazivom „Nada za sledeću generaciju“. Reč nada privukla je majčinu pažnju. Ona nije bila religiozna žena, ali joj je bilo potrebno da se nečemu nada, i tako je odlučila da će sa decom posetiti ta predavanja.

Koka nije shvatala sve što je tamo čula, ali je mogla da primeti da je njena majka izgledala dosta srećnije.

Ponovo plakanje

Ali sledećeg jutra Koka je zatekla majku kako ponovo plače. Držala je pismo u kome je pisalo da tata traži puno para, ili će im uzeti stan. Majka nije imala para da mu plati, a nije imala ni gde da ode da živi. Rekla je Koki da će zima uskoro stići, i da ne želi da bude izbačena na ulicu po hladnom vremenu.

Koka je želela da pomogne svojoj mami i u trenutku se setila da je govornik sinoć kazao kako Bog čuje naše molitve. „Hajde da se pomolimo Bogu da nas otac ne istera iz kuće“, predložila je. Njih dve su se pomolile, i majka je pokušala da se nasmeši. Ali kada je bilo vreme da se spreme i krenu na predavanje, majka je i dalje bila uznemirena i nije želela da ide.

„Ali, mama, moraš da ideš“, deca su je molila. „Molim te, požuri!“ I tako su majka i deca požurili na predavanja.

Poseban zahtev za molitvu

Te večeri je govornik pozvao one koji imaju posebnu potrebu da izadu ispred dok se on bude molio za njih. Kokina mama se nije pomerila. Koka je povukla mamu za rukav: „Hajde, mama,“ rekla joj je, „idemo!“

„Šššš“ prošaputala je mama. „Prestani da me vučeš! Zašto hoćeš da izadem tamo?“

„Želim da zamolim Boga da ne dozvoli tati da nas izbací iz kuće“, kazala je nežno Koka.

Neko ko je stajao u blizini čuo je šta je devojčica rekla pa je nežno ohrabrio majku da izade i da se zajedno pomoli sa Kokom. Majka nije bila sigurna da će ta molitva išta pomoći, ali nije želela da obeshrabri svoju malu devojčicu. I tako su njih dve izašle ispred na podijum i za njih su se posebno pomolili.

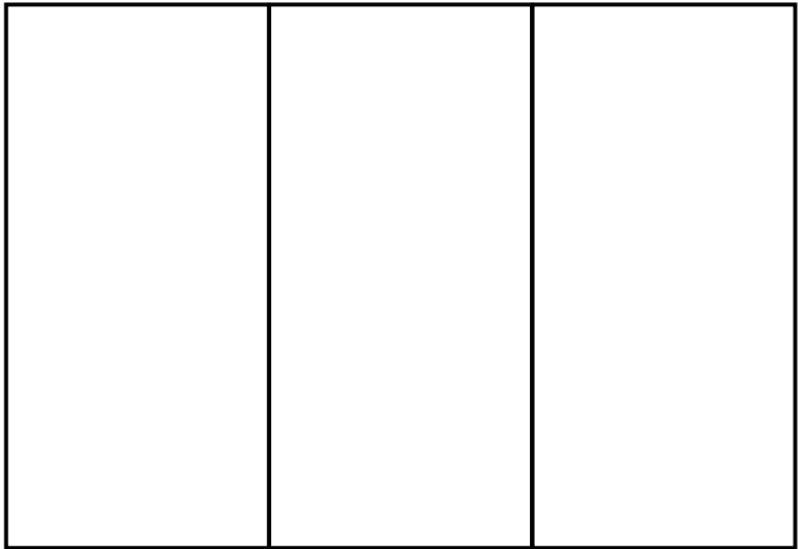
Sledećg jutra majka je primila drugo službeno pismo iz suda. U njemu je pisalo da ukoliko majka ne zahteva alimentaciju od oca svakog meseca, onda oni mogu da nastave da žive u stanu.

Te večeri majka je sa svojom decom ponovo otišla na sastanak, sigurna da je Bog uslišio njihovu molitvu. Majka je krenula na predavanja da bi pronašla nadu, ali ona je pronašla nešto još bolje za sebe i svoju decu, pronašla je Isusa.

Ovog tromesečja naš dar trinaeste subote će pomoći da se ostvari poseban adventistički program i kamp za mlade i decu u Rumuniji. Hajde da štedimo i sačuvamo naš novac kako bismo pomogli da još ljudi nauči o Isusu i Njegovoj ljubavi.

Činjenice

- Rumunija se graniči sa Crnim morem.
- Rumunski, jedan od romanskih jezika, potiče od latinskog. U nekim delovima je gramatički bliži latinskom nego Italija, Španija, Portugalija i Francuska.
- Rumunski izumitelj Trajan Vuia je bio prvi Evropljanin koji je napravio prvi samohodni „leteći automobil“ 1906.godine i leteo njime.

OBOJITE RUMUNSKU ZASTAVU

Uputstvo:

1. Obojite prvu vertikalnu traku kraljevski plavom bojom.
2. Srednju traku obojite žutom bojom.
3. Poslednju traku obojite narandžastom bojom.

MOLITVA ZA KLAVIDR

Matej ima 12 godina i živi u Parizu u Francuskoj (pronađite je na karti sveta ili globusu). On uživa u čitanju, crtanju i gimnastici. Ali naročito voli da svira klavir. Matej će nam ispričati kako je Bog uslišio njegovu molitvu.

(Napomena: Neka dečak njegovih godina pročita ili ispriča ovo iskustvo u prvom licu)

Matejeva muzika

Ja volim muziku, i od kad znam za sebe želim da sviram neki muzički instrument. Moja porodica ima male orgulje, tako da sam sa svojih 8 godina počeo sa časovima klavira. Ali bez klavira na kojem bih mogao da vežbam, bilo je jako teško ići na časove. Upitao sam majku da li možemo da nabavimo klavir. Objasnila mi je da su klaviri jako skupi i da mi nemamo dovoljno para. Ali je ponudila da se moli za klavir.

Poseta

Jednog dana smo mama i ja otišli u posetu jednoj njenoj prijateljici. Žena je bila jako ljubazna i dopustila mi je da gledam dečiji program dok su njih dve razgovarale. Na programu su bila deca koja pevaju i mogao sam u pozadini da čujem klavir. I tek sam tada primetio da ova mamina prijateljica ima klavir. Okrenuo sam se i pogledao ga. Zaista je bio divan! „Vau! Imate odličan klavir!“, rekao sam.

„Da“, rekla je žena. „Da li ti sviraš klavir?“

„Pa, idem na časove klavira“, odgovorio sam, „ali mi nemamo klavir. Voleo bih da ga imamo jer trenutno vežbam na malim orguljama, i teško mi je onda da održim korak.“

Da li ga hoćeš?

Mamina drugarica se okrenula ka mojoj majci i upitala je: „Da li hoćeš ovaj klavir? Ja ga više ne sviram, i zaista je šteta da mi samo stoji i skuplja prašinu.“

Pogledao sam mamu i njenu prijateljicu, bio sam previše uzbudjen da bih disao. Ovo je bio odgovor na našu molitvu! Najzad ču imati pravi klavir na kome ču moći da vežbam!

„Molimo se za klavir već nekoliko sedmica“, kazala je mama „i izgleda da nam Bog odgovara preko tebe.“ Mama je zagrlila svoju drugaricu i prošaputala joj hvala.

Maminoj drugarici je bilo drago što je klavir pronašao svoj novi dom. „Znaš šta, pre godinu dana sam ponudila ovaj klavir nekom drugom“, rekla je. „Hteli su da ga uzmu ali kada su počeli da razmišljaju kako da ga unesu u stan koji se nalazi na četvrtom spratu, shvatili su da je previše težak da ga nose uz stepenice. To je jedini razlog zbog kojeg je ovaj klavir još uvek kod mene, i čeka novog vlasnika.“ Okrenula se i nasmešila se, zatim mi je kazala: „Sad ima novog vlasnika.“

Mama se dogovorila oko selidbe klavira. Kada je klavir stigao, jedva sam dočekao da sednem i sviram. Počeo sam tako što sam svirao ono što sam ranije učio, a zatim sam vežbao i teže tekuće vežbe. Na kraju školske godine uspeo sam da stignem svoje odeljenje koji su svi rali mnogo bolje od mene. Na kraju godine mi je učitelj klavira kazao da imam talent za muziku.

Prilike za službu

Crkva me je pitala da li bih mogao da sviram orgulje i pratim crkvu pri zajedničkom pevanju. Radujem se što ovo mogu da uradim za Boga u svojoj crkvi. Naučio sam da sviram čitajući note ili samo po sluhu.

Nedavno me je omladinski hor zamolio da ih pratim kada imaju koncerte. Veoma je zabavno dok posmatram kako mogu da služim Bogu nečim što volim da radim, kao što je sviranje klavira.

Činjenice:

- Francuski je drugi po redu jezik koji se uči u svetu.
- Francuska je najposećenija zemlja na svetu, sa preko 80 miliona posetilaca svake godine.
- Čuveni Ajfelov toranj u Parizu je sagrađen kao ulaz u Sveti sajam 1889. Trenutno je najposećeniji spomenik na svetu.

Francuska / 26. novembar
Oreli i Elodi

ISUS, NAŠ NAJBOLJI UČITELJ

Oreli i Elodi sa svojom porodicom žive u južnoj Francuskoj (pokažite na karti). Njihovi roditelji su ih učili da veruju Bogu u svakoj situaciji. Ne tako davnio obe devojčice su naučile da je Isus njihov najbolji učitelj.

Ispit

Matematika je težak predmet za Oreli. Ponekad joj se čini da, bez obzira koliki trud uložila da je nauči, ona je ipak ne razume.

Jednog dana je Oreli došla kući iz škole i spustila svoje knjige sa uzdahom. Sledеćeg dana je bitan ispit iz matematike i ona je bila zabrinuta. Njene ocene za ovu godinu biće donete na osnovu tog ispita. Otvorila je knjigu iz matematike i počela da prelistava lekcije. Imala je problema da se skoncentriše i nije ništa razumela. Isfrustrirana, zatvorila je svoju knjigu.

„Šta nije u redu?“ upitala ju je majka, videviši Orelinu frustraciju.

„Ma ta matematika“, rekla je Oreli, „sutra je bitan test a ja ne razumem ništa.“

„Da li si se molila?“ upitala ju je nežno majka. „Bog se brine oko naših problema. Samo ga zamoli da ti otvori um da možeš da razumeš to što učиш.“

„Hvala, mama“, odgovorila je Oreli i otišla u svoju sobu. Pomolila se i otvorila knjigu iz matematike i svoje beleške. Sat vremena kasnije Oreli je shvatila da je ovog puta razumela matematiku. Te večeri je legla sa osećajem sigurnosti.

Sledećeg dana pre nego je otišla u školu, Oreli je zamolila Boga da joj pomogne da se seti onog što je učila. Njeni roditelji su obećali da će se i oni moliti za nju za vreme ispita. Bilo joj je drago što joj je matematika bila prvi predmet tog dana, i kada se test završi, moći će da se skoncentriše na druge predmete.

Pomoć od Boga

Kada je zazvonilo zvono, Oreli je sela a nastavnica je počela da deli kontrolni iz matematike. Kada je rekla učenicima da počnu sa radom, Oreli je otvorila test i počela da čita pitanja. Nasmešila se shvatajući da razume i da može tačno

da uradi zadatke. Neka pitanja su baš bila laka, a druga su bila teža, ali je Oreli uspela da uradi sve pre nego što se čas završio.

Onda je predala svoj test i zahvalila se Bogu što joj je pomogao da se seti onoga što je učila. Ali, ipak je nastavila da se pita kako je prošla. Nedelju dana kasnije stigli su rezultati - dobila je dobru ocenu. Te večeri je rekla svojim roditeljima za ocenu iz matematike, i zajedno su se zahvalili Bogu što im je uslišena molitva.

Oreli je naučila da je veoma bitno da učiš i da je bitno da se moliš, ali je najbitnije da to radiš uporedo. „Molite se kada učite; molite se na času; zahvalite Bogu kada odgovori na vaše molitve“, kaže ona. „Na Boga se možete osloniti. On će čuti vaše molitve i pomoći će vam da se setite onoga što ste učili. Bog stvarno odgovara na molitve!“

Elodiina recitacija

Elodi ima 8 godina. Učitelj joj je zadao da nauči napamet recitaciju, ali ona nije bila sigurna kako će je naučiti napamet. Majka ju je ohrabrilala da uči strofu po strofu, ali to je ipak Elodi izgledalo kao nemogući zadatak. „Zašto se ne bismo pomolile za to?“ upitala je mama. Majka i Elodi su zatim pomolile Boga da joj pomogne da zapamti recitaciju.

Majka i Elodi su zajedno učile recitaciju, i uskoro je Elodi počela da dobija samopouzdanje da može da nauči recitaciju.

Pre nego je otisla u krevet, Elodi je zapamtila celu recitaciju. A onda je nastojala da je pravilno izgovara kako bi se istakao smisao. Te večeri, dok je ležala u krevetu, Elodi je recitovala u mraku. Hvala ti Isuse što si mi pomogao da sam mogla brzo da naučim recitaciju! Molila se u sebi.

Kada je došao dan da recituje svoju recitaciju, majka i Elodi su se još jednom pomolile da joj Bog pomogne da dobro izrecituje. U školi je Elodi stala ispred celog razreda i izgovorila je recitaciju sa samopouzdanjem. Elodi je jedva čekala da kaže mami kako joj je Isus pomogao da se seti svake reči.

Elodi je izjavila: „Znam da mogu da verujem Isusu da će mi pomoći kada mi je pomoći potrebna. Drago mi je što mogu da zamolim mamu da se moli sa mnom kada nisam sigurna u nešto.“

Misionski kutak:

- Prvi misionar koji je došao u Francusku bio je D.T Burdo 1876.
- U Francuskoj imamo 122 crkve i 13.712 članova.
- Iako u Francuskoj nemamo adventističku bolnicu, imamo starački dom koji se zove Ruzmarinova kuća.

Francuska / 3. decembar
Kilian i Viržil

ZADOBIJATI PRIJATELJE ZA ISUSA

Danas ćemo čitati o dva dečaka i saznati kako su oni stekli nove prijatelje za Isusa. Dečaci po imenu Kilian i Viržil pohađaju treći razred adventističke škole u Kolonžu u Francuskoj, gradu koji se nalazi na granici prema Ženevi (pokažite na karti).

Dečak, knjiga i blagoslov

Jednog dana su dve mlade žene posetile Kilianovu majku. Sedele su napolju i pričale o tome kako uživaju u predivnom toplopljenjem danu. Kilian je primetio da su te dve mlade žene pušile. Posmatrao ih je nekoliko minuta a onda im je rekao: „Ne treba da pušite; možete dobiti rak.“ Mlade žene su bile iznenadene njegovim komentarom, ali nisu bile ljute.

Kilian se setio knjige u kojoj se govori o tome kako možemo da čuvamo svoje telo. Otrčao je do sobe, pronašao knjigu i pokazao je maminim prijateljicama. Dve mlade žene su pogledale knjigu dok je dečak otišao da vozi bicikl.

Sledećeg dana su te dve prijateljice ponovo došle. Kilian ih je pozvao da podu u crkvu sa njima. Nije znao što će one reći, ali one su se nasmešile i složile se da podu u crkvu sa njegovom porodicom. Sada se Kilian nasmešio!

Maminim prijateljicama se dopalo bogosluženje i pitale su da li mogu ponovo da dođu. Od tada ove mlade devojke dolaze skoro svake subote. Žele da se krste i da se pridruže Božjoj porodici.

Kilian i njegova majka su srečni što su te dve mlade žene sada sledbenice Isusa Hrista. Kilian kaže: „Znam da ne treba da se bojim da drugima kažem da ih Bog voli. Ja pozivam druge da dođu u crkvu a to isto možeš i ti da uradiš!“

Viržilov poseban prijatelj

Viržil ide u isti razred sa Kilianom u adventističkoj školi. On voli nauku i misli da bi voleo da postane naučnik.

I Viržil deli Božju ljubav sa drugima; on ju je po-delio i sa svojim posebnim prijateljem Žan Lukom, koji živi na oko sat vremena vožnje od Viržilovog mesta. Dečaci su se upoznali dok su se jednog dana igrali u parku. Počeli su zajedno da se igraju i uskoro su postali prijatelji. Viržil je pitao roditelje da li mogu da ga odvedu kod Žan Luke da se igraju. Uskoro su njegovi roditelji i roditelji Žan Luke postali dobri prijatelji.

Onda se Viržilova porodica preselila u Kolonž. Viržilu je nedostajao njegov prijatelj i često je molio roditelje da ga odvedu da vidi Žan Luku. Jednog petka je Žan Luk došao na vikend kod Viržila. U subotu ujutru porodica se lepo obukla za crkvu. Žan Luk je znao da je njegov prijatelj adventista, ali nikada ranije nije bio sa njim u crkvi. Žan Luk se jako dopala subotna škola, naročito priče o biblijskim herojima.

Kada je trebalo da krene kući, Žan Luk je pitao Viržilove roditelje da mu dopuste da još jednom prespava kod njih kako bi ponovo mogao da ode u crkvu. Žan Luk je ispričao i svojim roditeljima o Viržilovoj crkvi. Iako Žan Lukova porodica nije išla u crkvu, oni su dopustili da Žan Luk ide sa Viržilom.

Jednog dana je Žan Luk nazvao Viržilovu mamu i pitao da li može ponovo da dođe i ostane za subotu kod njih. Dečaci su zajedno išli u subotnu školu, a zatim uživali u predivnoj popodnevnoj šetnji. Sada je Žan Luk zamolio svoje roditelje da ga vode u crkvu svake subote. Njegovi roditelji su odlučili da posete adventističku crkvu u svom gradu. Sada cela porodica odlazi svake subote u crkvu.

Viržil više ne vodi Žan Luku u crkvu, ali je srećan što zna da njegov prijatelj odlazi u crkvu sa svojom porodicom.

„Srećan sam što sam pozvao Žan Luku da ide u crkvu sa mnom, jer sada on zna i uči o Isusu. To je još jedna osoba – ne, još tri nove osobe – koje su naučile nešto o Bogu. Moji roditelji kažu da sam bio misionar jer sam pozvao svog druga u crkvu. Sada tražim koga će sledećeg pozvati.“

Dečaci i devojčice, mi možemo da budemo misionari kao što su Kilian i Viržil. Možemo pozvati svoje prijatelje, susede pa čak i članove porodice koji ne idu u crkvu. Ko zna šta će se dogoditi? Možda će naša crkva biti uskoro puna ljudi koji će kazati: „Dete me je pozvalo da dođem.“

Činjenice:

- Najpoznatija biciklistička staza na svetu Tur d'Frans prolazi kroz Francusku.
- U Francuskoj ima oko 40.000 zamkova (dvoraca).
- U Francuskoj postoji preko 300 vrsti sira.

Srednji istok / 10. decembar

Karlo

ANĐELI U PARKU

Današnja priča govori o misionarskoj porodici iz zemlje koju ne možemo ni da pomenimo. Oni su negde na Srednjem istoku, području koje se prostire od severne Afrike pa istočno do Arabijskog poluostrva. (Pokažite na karti)

Mnogi ljudi odlaze iz ovog dela sveta da bi našli sigurno mesto za život. Mnoge izbeglice dolaze u evropske zemlje – kao što je Austrija, gde će i deo našeg trinaestosubotnog dara ići kao pomoć. U današnjoj priči saznaćemo nešto malo o tome kako je to biti hrišćanin u zemljama Srednjeg istoka.

U parku

„Karlo, šta misliš, da odemo da se igraš u parku?“ - pitao je tata.

„JUPI!“ - uzviknuo je Karlo dok je trčao da se obuje i uzme jaknu. Njih dvojica su ušli u porodični auto i vozili se ka parku.

„Stigli smo“, rekao je tata dok je parkirao auto. Pomogao je Karlu da se otkopča, i njih dvojica su ušetali u park. Tata je kupio piće u maloj trafici i seo na mesto sa koga može da posmatra Karla dok se igra.

Čudni posetioci

Nekoliko minuta kasnije jedan mladić je ušetao u park. Seo je blizu Kalovog tate, i njih dvojica su počeli da razgovaraju o uobičajenim temama. Mladić je bio zainteresovan da postane hrišćanin, i tata ga je učio o Bogu.

A onda je otac primetio nekoliko ljudi kako se približavaju parku. Otac se pitao da li ih posmatraju. Ali je nastavio da razgovara sa ovim mladićem trudeći se da izgleda normalno.

Karlo je došao kod tate da piće vodu a zatim se vratio da se igra. Kasnije je ponovo došao i stavio glavu na tatino rame na nekoliko minuta pre nego se vratio igri. A čudni ljudi su još stajali tu u blizini.

Praćeni!

Konačno, tata je ustao od stola, pozvao Karla i počeo da hoda ka izlazu iz parka, razgovarajući i dalje sa mladićem. Otac je osetio kako ga poduzima jeza kada je video da i oni ljudi ustaju i da ih prate. Šta se događa? - pitao se otac. Da li su ovi ljudi špijuni? Molim te Bože, zaštiti nas, molio se.

Karlo i tata su se popeli stepenicama i uputili se ka kolima. Otac se osvrnuo preko ramena i video da čudni ljudi napuštaju park.

Tata i Karlo su seli u auto i krenuli kući. Karlo je bio tih tokom vožnje, i otac se pitao da li je dečak osetio njegovu nervozu.

„Video sam anđele!“

Kada su stigli kući, majka ih je pozdravila. „Mama, danas sam video anđele. Video sam anđele!“

Mama je klekla pored Karla i rekla: „Stvarno? Gde si ih video?“

„Na stepenicima u parku,“ rekao je Karl. Tata se srušio na stolicu. Zato su oni ljudi iznenada otišli od nas kada sam izašao iz parka! - pomislio je. Ja nisam video anđele, ali Karlo jeste! Otac se u tišini zahvalio Bogu što ih je sačuvao dok su govorili mladiću koji je želio da upozna Isusa u zemlji gde je opasno biti hrišćanin.

Karlo i njegovi roditelji su misionari u problematičnom delu sveta. Naš dar i molitve podržavaju naše misionare širom sveta. Hvala vam na darovima kako bismo mogli da nastavimo da šaljemo misionare u mesta gde su potrebni.

Misionski kutak:

- U mnogim delovima sveta je teško pa čak i opasno deliti svoju veru sa drugima. Molite se za ljude koji rade u tim zemljama. Molite se da ih Bog zaštiti i da im da mudrosti da pronađu one koji imaju iskrenu želju da upoznaju Boga. Molite se da misionari koji tamo rade znaju kako da pristupe ljudima - na način koji će proslaviti Boga, ali da ne ugrozi njihove živote.
- Mnoge izbeglice sa Srednjeg istoka beže ostavljajući svoje domove i dolaze u Evropu.
- Deo našeg dara trinaeste subote za ovo tromeseče pomoći će da se podigne zgrada Internacionalne adventističke crkve u Beču u Austriji.

Humus

Ovaj klasični namaz sa Srednjeg istoka ima veliku nutrpcionističku vrednost i veoma se lako pravi. Služite ga sa hlebom ili svežim povrćem.

1 konzerva leblebije, ocedena, 1/3 šolje tečnosti sačuvati.

3 kašike limunovog soka

1/3 šolje susama

1 čen belog luka, izdrobljenog

½ kašičice soli

Iseckati svež peršun

Za umakanje parčići pite, hleba, krekeri ili sirovo povrće po želji.

U blender stavite leblebiju, tečnost koju ste sačuvali, limunov sok, susam, beli luk i so. To sve zajedno blendirate sve dok ne postane glatko.

Filipini / 17.decembar
Muhamed

ISUS JE MOJ PRIJATELJ

Današnja priča je o dečaku sa Filipina. Da li ste znali da ima puno ljudi sa Filipina koji žive u Beču u Austriji? Mnogi od njih idu u subotnu školu i crkvu u Internacionalnoj crkvi u Beču. Deo našeg dara trinaeste subote pomoći će da se sagradi nova zgrada za ovu crkvu.

Adventistička škola

Muhamed živi u Zamboangi na Filipinima. Iako je njegova porodica muslimanska, Muhamed ide u adventističku školu.

Muhamed je išao u neku drugu školu, a onda je neko preporučio njegovom ocu adventističku školu.

Njegovi roditelji su posetili školu. Staru zgradu je trebalo renovirati, i direktor im je objasnio da će uskoro ova škola biti obnovljena. Ali Muhamedovi roditelji nisu primetili krov koji prokišnjava i rupe na zaštitnim mrežama. Oni su videli srećnu decu koja su volela svoje učitelje, i učitelje koji su se stvarno brinuli o deci. Odlučili su da će Muhameda prebaciti u adventističku školu.

Novi učenik preko volje

Muhamed nije želeo da promeni školu i svoje prijatelje. Ali se pokorio volji svojih roditelja. Prvog dana u školi, Muhamed je ušao u učionicu pitajući se da li će steći nove prijatelje. Pre nego je čas počeо nekolicina dece mu se javila i poželeta dobrodošlicu. Za vreme ručka, neki dečaci su pozvali Muhameda da jede sa njima i da im se pridruži u igrama za vreme odmora. Na kraju dana Muhamed je imao nekoliko novih prijatelja. Možda njegova nova škola i nije toliko loša!

Posle nekog vremena, Muhamed je rekao: „Ja volim ovu školu i srećan sam što imamo izviđače. Naročito volim kampovanje i učenje novih veština kao što je vezivanje čvora. Uživam u učenju novih pesama.“

Nova škola

Jednog dana, negde pred kraj školske godine, njegov učitelj je nai-
vio da će po povratku sa raspusta imati novu školu. Svi su se radovali.
Učenici su pomogli svojim učiteljima da isprazne ormane i oslobođe
police.

Muhamed i njegova porodica su otišli na odmor, tako da on nije vi-
deo kako su srušili njegovu staru školu i kako su podigli novu. Ali kada
se vratio sa odmora i kada je video novu školu, bio je zadivljen: škola
je bila prelepa. Neke učionice je trebalo još okrećiti, tako da se nastavlja
odvijala u crkvi dok učionice nisu bile spremne. Svi su bili srećni i uz-
buđeni.

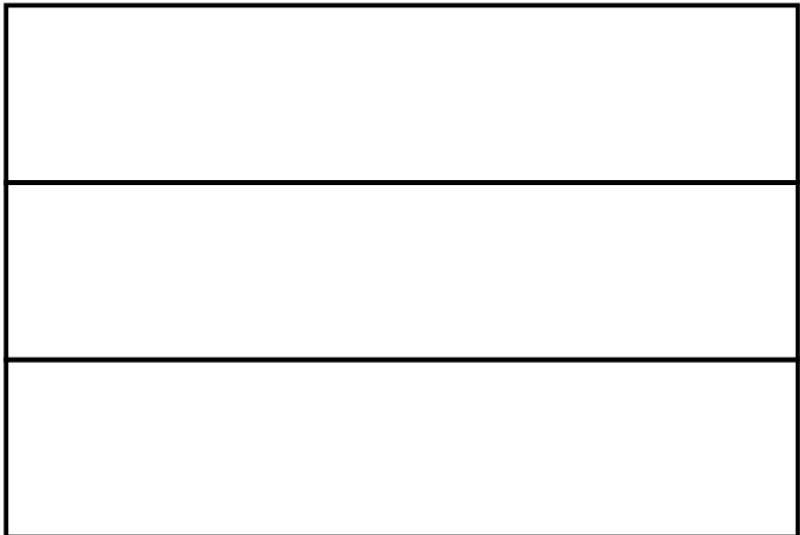
Muhamed jako voli novu školu, ali on tvrdi da zgrada nije bitna koliko
je bitno ono što se događa unutar učionice. „Ovde, u ovoj školi na-
učio sam da se molim Bogu na način koji mi pomaže da shvatim da je
Isus stvarno moj prijatelj“, kaže on. „Naučio sam da volim Boga.“

Naučimo da volimo Boga

Danas, ljudi sa Filipina i iz mnogih drugih zemalja uče da vole Boga
u Internacionačkoj adventističkoj crkvi u Beču. Vaš dar trinaeste subote
pomoći će da se izgradi nova zgrada za bogosluženje. Hvala vam da
dobrovoljnog daru!

Misionski kutak:

- Tokom 1970-ih i 1980-ih u Austriji nije bilo dovoljno medi-
cinskih sestara, tako da je austrijska vlada pozvala medicins-
ke tehničare sa Filipina da rade u Austriji.
- Neke od filipinskih sestara koje su došle u Beč bile su adven-
tisti. One su isle u crkvu koja je kasnije postala Internacio-
nalana crkva u Beču.
- Ova zgrada je veoma stara i ima problem sa buđi.
- Deo dara trinaeste subote će se iskoristiti za izgradnju nove
zgrade Internacionalne adventističke crkve.

OBOJI ZASTAVU AUSTRIJE

Uputstvo:

1. Oboji gornju horizontalnu traku crvenom bojom.
2. Srednju traku ostavi belo.
3. Donju traku oboji crveno.

MESTO KOJE SE MOŽE ZVATI DOM

Jušin je devojčica iz Kine. Ona voli da svira klavir i to joj veoma dobro ide. Toliko je dobra u tome da je njena porodica odlučila da je pošalje u dobro poznatu školu Prayner Conservatory u Beču. Austrija je daleko od Jušininog doma u Kini – više od 7.000 km!

Jušinina majka se brinula da će je uhvatiti nostalгија, tako da ju je ohrabrilu da pronađe „duhovni dom“ u Beču, što znači da pronađe crkvu u kojoj će imati bogosluženje.

Jušin i njena majka su hrišćanke, i one su išle zajedno na bogosluženje nedeljom. Ali jednog dana, Jušinina majka je čitajući Bibliju primećila da je sedmi dan u sedmici Božji sveti dan. Ona je podelila ovo sa Juši koju je to veoma iznenadilo. Molila se: „Gospode, molim te, kaži mi da li je ovo stvarno istina ili ne.“

Uskoro, Juši je posetila adventističku crkvu i porazgovarala sa pastorcem. „Možda je ovo ispravno“, pomislila je, ali još uvek nije bila spremna da postane adventista. Jušin je volela da jede svinjetinu, i nije bila voljna da je se odrekne.

Crkva u Beču

Ali kada je stigla u Beč, pronašla je Internacionalnu adventističku crkvu preko interneta i kontaktirala je pastora Feliksa. Pastor je dočekao Jušin na železničkoj stanici i doveo je u crkvu. Jušin je bila jako srećna što je u adventističkoj crkvi.

Počela je da dolazi na bogosluženja u petak uveče i u subotu. Nije prošlo puno vremena a Jušin se osetila kao kod kuće u adventističkoj crkvi. „Svi su tako prijatni i dragi“, kaže ona.

Jušin je nastavila da uči sve više o Bibliji i adventistima. Rekla je: „Propoved me je stvarno dotakla. Bila je predivna. I Bog mi je dao silu da se odreknem mnogih stvari – kao što je svinjetina, i odlazak u kupovinu subotom. Sada razumem i odrekla sam se toga.“

Preneti istinu kući

Prošlog maja Jušin se krstila u adventističkoj crkvi i jedva čeka da majci prenese ono što je naučila u Beču. Kada se bude vratila kući, Jušin planira da sa svojom porodicom i susedima podeli biblijske istine koje je naučila u Beču, i nada se da će oformiti adventističku grupu kod kuće. „Oni treba da znaju zbog čega adventizam postoji, i šta sam sve tamo naučila. Bog mi je stvarno rekao istinu i sada i ja to mogu drugima da prenesem.“

Jušin je jedna od mnogih studenata širom sveta koji dolaze u Internationalnu adventističku crkvu u Beču. Oni vole da dolaze zato što je to za njih kao drugi dom.

Sve više i više ljudi dolazi u ovu crkvu koja ima veoma staru zgradu. Njima je potrebna nova i veća zgrada. Deo našeg dara trinaeste subote pomoći će da ova crkvena porodica dobije bolju zgradu koja će biti bliže gradskom centru. Hvala vam što ćete doneti svoj dar ove trinaeste subote da bismo mogli da pomognemo adventistima u Beču.

Misionski kutak

- u Austriji je 60% stanovništva katoličke veroispovesti, 6% pravoslavne, 6% muslimanske, 4% protestantske a 24% neke druge ili nisu vernici..
- M.B. Čehovski je prvi samostalni misionar, adventistia, koji je došao u Austriju pre prvog zvaničnog misionara J.N. Endrusa, poslatog u Evropu 1874. Čehovski je umro i сахрањен u Beču 1876.
- Fakultet i srednja škola Bogenhofen nalaze se u St.Peter am Hart, Austrija.

Austrijski puding od riže – „Reisauflauf“

60 g riže; $\frac{1}{2}$ litra mleka; malo soli; 60 g margarina ili butera; 120 g šećera; malo narendane limunove kore; 3 jajeta

Priprema:

1. Kuvaj rižu u mleku sa prstohvatom soli dok riža ne postane meka.
2. Umuti buter, šećer, izrendanu limunovu koru i žumanca, i pomešaj ih sa ohlađenim pirinčem.
3. Nežno umešaj u masu čvrsto umućena belanca, stavi u vatrostalnu posudu i peci 1 sat na tihoj vatri, oko 160 C

PROGRAM TRINAESTE SUBOTE

Ako vaša oblast ima program za trinaestu subotu za odrasle, onda će vam sledeći predlozi biti od pomoći u planiranju.

- Naučite 2 ili 3 pesme iz vašeg subotnoškolskog programa koje deca vole da pevaju.
- Vežbajte sa decom najmanje dve do tri sedmice pre programa.
- Sedmicu ili dve pre trinaeste subote, pošaljite pismo deci koje će ih podsetiti da ponesu sa sobom poseban dar.
- Ako se vaše odjeljenje ne pridružuje odraslima za vreme tog posebnog programa, onda iskoristite predloge koji slede:
- Podsetite decu da ponesu svoj dar za trinaestu subotu. Ako imaju posebne kasice za skupljanje novca, ohrabrite ih da ih dobro napune i da ih donesu trinaeste subote kao dar.
- Iskoristite kviz naveden u daljem tekstu, sa činjenicama i misionskim kutkom iz ovog tromesečja.
- Pozovite posebnog gosta koji će govoriti deci o jednoj od zemalja o kojima su učili ovog tromesečja.

Pripreme: napravite zastave, ili slike zastava sledećih zemalja – Austrija, Francuska, Italija i Rumunija. Izaberite jedno dete za svaku zemlju, da drži zastavu ili sliku. Za ovaj program biće vam potrebna 2 naratora i što je više moguće dece koja će čitati pitanja. Naratori će se smenjivati u čitanju odgovora.

PROGRAM: „EVROPSKI ISPIT“

Narator 1: Tokom ovog tromesečja slušali smo priče iz sledećih zemalja: (deca koja drže zastave treba da istupe kada čuju ime države čiju zastavu nose) Austrije, Francuske, Italije i Rumunije. Ovo su zemlje kojima će pomoći naš trinaestosubotni dar za ovo tromeseče.

Narator 2: Danas ćemo u našem posebnom subotnoškolskom programu razmotriti neke od stvari koje smo naučili u proteklom tromesečju, tako što ćemo učestvovati u „Evropskom ispitu“.

Narator 1: Izbrojte na koliko pitanja ćete dati tačan odgovor. Ali se ne brinite ako ne znate sve odgovore – nikada nije kasno da naučite!

Narator 2: Ako mislite da znate odgovor, podignite ruku.

Narator 1: Spremni? Počinjemo.

Pitanje 1: U kojoj se diviziji nalaze zemlje o kojima smo čitali ovog tromesečja?

Odgovor 1: Inter-evropska divizija. Ova divizija ima 178.380 članova i 2.550 crkava i 548 društava.

Pitanje 2: U kom se gradu i u kojoj državi adventistički sastanci održavaju u prizemlju jedne zgrade?

Odgovor 2: Raguza, Italija, na ostrvu Sicilija. Grupa je prerasla te-nutnu prostoriju i jako im je potrebna crkvena zgrada. Naš dar trinaeste subote će im pomoći da sagrade novu crkvu.

Pitanje 3: Ovog tromesečja smo čuli neka iskustva od dece koja su pomogla odraslima da pronadu Isusa. U kojoj zemlji su se ova iskustva dogodila?

Odgovor 3: Rumunija. Adventisti su pozvani da uče o zdravom na-činu života u svim javnim srednjim školama u glavnom gradu Buku-reštu. Učitelji i učenici su veoma srećni što imaju ovakve časove. Deo našeg dara trinaeste subote će pomoći da se finansijski podrže ovakvi časovi.

Pitanje 4: U priči pod nazivom „Marikina misija“ čitali smo o de-vojčici koja je svoju veru delima sa drugarima u školi i kao rezultat toga devetoro dece se pridružilo adventističkim izviđačima. Gde se dogodila ova priča?

Odgovor 4: U Raguzi, Italija.

Pitanje 5: U priči iz Pariza, čitali smo na koji je predivan način jed-nom dečaku i njegovoj majci odgovoreno na molitvu. Za šta su se oni molili?

Odgovor 5: Za klavir. Dobili su besplatno klavir od prijateljice i sada dečak koristi svoj talenat da proslavi Boga. Deo dara trinaeste subote će pomoći da se izgradi Centar jevrejsko-adventističkog prijateljstva.

Pitanje 6: Izbeglice sa Srednjeg istoka beže u adventističku crkvu u ovom gradu jer se tu osećaju prihvaćenim i voljenim. Neki su se čak i krstili. Kako se zove taj grad?

Odgovor 6: Beč. U Austriji. Mnogi ljudi iz različitih zemalja dolaze na bogosluženje u Internacionalnu adventističku crkvu u Beču. Zgrada je veoma stara i bori se sa mnogim problemima uključujući i bud. Deo našeg dara trinaeste subote će pomoći da se izgradi nova zgrada u bli-zini centra grada.

Pitanje 7: Koja je bila prva zemlja u Evropi u kojoj su se propovedala adventistička verovanja?

Odgovor 7: Italija. Čovek po imenu M.B. Čehovski, koji je 1857. bio kršten u Americi, otisao je u Italiju kao nezvanični misionar 1864.

Pitanje 8: Tačno ili pogrešno – u Francuskoj nema adventističke bolnice.

Odgovor 8: Tačno. Ali imaju starački dom koji se zove „Ruzmarinova kuća“. Deo dara trinaeste subote će pomoći da se izgradi Centar jevrejsko-adventističkog prijateljstva u Parizu. Francuska se nalazi na trećem mestu u svetu po populaciji Jevreja, posle Izraela i Sjedinjenih Država.

Pitanje 9: U kojoj zemlji, o kojoj smo čitali u proteklom tromesečju, živi najveća populacija braon medveda u Evropi?

Odgovor 9: Rumunija. Sem toga, rumunske planine Karpati su dom za 400 jedinstvenih vrsta sisara, uključujući i karpatsku divokozu, vrstu planinske koze.

Pitanje 10: Koji je grad, o kom smo čitali ovog tromesečja, poznat po muzici?

Odgovor 10: Beč, Austija. Mnogi mladi ljudi dolaze u Beč da studiraju na poznatom muzičkom univerzitetu. Nekoliko studenata dolazi u Internacionalnu adventističku crkvu, gde će otići i deo trinaestosubotnog dara.

Pitanje 11: Iz koje zemlje su došli prvi stranci, a kojima je kasnije Internacionalna adventistička crkva postala kao dom?

Odgovor 11: Sa Filipina. Medicinske sestre. Zato što ih je austrijska vlada pozvala zbog manjka medicinskih tehničara u Austriji. Nakon što su stigli u Beč, počeli su da traže adventističku crkvu. I napokon su je pronašli, ali je služba bila na nemačkom. Pastorova čerka je prevodila ovim sestrama tako što je pisala što je brže mogla na engleskom jeziku.

Pitanje 12: U kojoj od svih zemalja o kojima smo čitali ovog tromesečja ima najviše članova i crkava?

Odgovor 12: U Francuskoj; 122 adventističke crkve, i 13.712 članova. Ima nekoliko crkava u Parizu – jedna od njih se sastaje u mestu koje je nekada bilo podzemni bioskop! Trenutno se jevrejsko-adventistička grupa sastaje jednom mesečno u jednoj od prostorija ovog podzemnog pozorišta. Deo današnjeg dara će se iskoristiti pri izgradnji novog Centra.

Pitanje 13: Đuzepe, dečak iz Raguze, Italija, voli izviđački klub, iako ni on ni njegova porodica nisu adventisti. Zbog čega on voli izviđače i šta on smatra jako bitnim delom aktivnosti izviđača?

Odgovor 13: Đužepa kaže: „Mnogo toga sam naučio u izviđačima. Oni mi pomažu ne samo da stičem znanje, već me uče i moralu, tu se razvijam i dolazim u kontakt sa Bogom.“

Pitanje 14: Tačno ili pogrešno: Kada je Kilian, dečak koji ide u 3 razred osnovne adventističke škole u Kolonžu, Francuska, rekao onim mlađim ženama: „Ne treba da pušite; možete dobiri rak“, one su se näljutile.

Odgovor 14: Pogrešno. Dve mlade žene su bile iznenadene, a ne ljute. Kasnije ih je on pozvao da sa njegovom porodicom posete crkvu. Sada stalno dolaze i pripremaju se za krštenje. Nikada niste previše mlađi da ne možete da podelite svoju veru sa drugima!

Pitanje 15: Koji se jezik najviše uči od jezika zemalja koje smo spominjali ovog tromesečja – italijanski, rumunski, francuski ili nemački?

Odgovor 15: Francuski. Adventistički univerzitet u Kolonžu organizuje časove francuskog jezika i kulture. Adventistička škola u Austriji, daje časove nemačkog jezika a u Italiji adventistički koledž u Firenci časove Italijanskog jezika.

Narator 1: Nadamo se da ste uživali u otkrivanju nekih novih stvari ovog tromesečja – a možda ste i nešto novo naučili!

Narator 2: Dar koji će danas dati biće od pomoći mnogim ljudima u ovim zemljama.

Narator 1: U Italiji i Austriji će vaš dar pomoći da se izgrade preko potrebne crkve. U Francuskoj će pomoći da se izgradi Jevrejsko-adventistički centar. A u Rumuniji će vaš dar pomoći da se pozitivno deluje na hiljade dece i mlađih u školama, jer će imati obuku o zdravom načinu života koji adventisti praktikuju.

Narator 2: Hvala vam puno na podršci i na velikodušnim darovima ove trinaeste subote.

DAR

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u odeljenju za decu pri Glavnom odboru
Odgovara: Ana Gagić
Uumnoženo u kancelariji izdavača – 2016.
Za internu upotrebu